

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS RĪKOJUMS (desmitā palāta)

2023. gada 15. decembrī*

Atcelšanas prasība – Regulas (ES) 2017/1939 42. panta 1. un 2. punkts – Eiropas Prokuratūras Pastāvīgās palātas lēmums nodot lietu izskatīšanai tiesā – Eiropas Prokuratūras procesuāls dokuments – Kompetences neesamība

Lietā T-103/23

Victor-Constantin Stan, ar dzīvesvietu Bukarestē (Rumānija), ko pārstāv *A. Șandru* un *V. Costa Ramos*, advokāti,

prasītājs,

pret

Eiropas Prokuratūru, ko pārstāv *L. De Matteis*, *F. R. Radu* un *E. Farhat*, pārstāvji,

atbildētāja,

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja *O. Porkija* [*O. Porchia*] (referente), tiesneši *M. Jēgers* [*M. Jaeger*] un *P. Niuls* [*P. Nihoul*],

sekretārs: *V. Di Buči* [*V. Di Bucci*],

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu, it īpaši:

- prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2023. gada 23. februārī,
- iebildi par nepieņemamību, kuru Eiropas Prokuratūra izvirzījusi ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2023. gada 31. maijā,
- prasītāja apsvērumus par iebildi par nepieņemamību, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2023. gada 17. jūlijā,
- Eiropas Savienības Padomes, Eiropas Komisijas un Eiropas Parlamenta pieteikumus par iestāšanos lietā, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2023. gada 3., 14. un 22. jūnijā,

izdod šo rīkojumu.

* Tiesvedības valoda – rumāņu.

Rīkojums

- 1 Ar apelācijas sūdzību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītājs *Victor-Constantin Stan* lūdz atcelt Eiropas Prokuratūras Pastāvīgās palātas Nr. 4 2022. gada 9. decembra lēmumu, ar kuru tā nodeva ar viņu saistīto lietu izskatīšanai tiesā (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 *Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Timișoara* (Valsts Korupcijas apkarošanas direkcija, Timișoaras teritoriālais dienests, Rumānija) 2021. gada 22. decembrī reģistrēja divu personu ziņojumus par iespējamu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu.
- 3 Ar 2021. gada 20. janvāra lēmumu deleģētais Eiropas prokurors, kas bija atbildīgs par šo lietu Rumānijā, lūdza nosūtīt viņam Valsts Korupcijas apkarošanas direkcijas Timișoaras teritoriālajā dienestā reģistrēto lietu.
- 4 Eiropas deleģētais prokurors, kas bija atbildīgs par šo lietu Rumānijā, 2022. gada 27. janvārī uzsāka izmeklēšanu. Viņa ieskatā vairākas personas sākot no 2018. gada bija izdarījušas noziedzīgus nodarījumus, kas tām ļāva nelikumīgi iegūt līdzekļus no Eiropas Savienības budžeta un Rumānijas valsts budžeta.
- 5 Pēc Eiropas deleģētā prokurora, kas bija atbildīgs par šo lietu Rumānijā, 2022. gada 27. jūnija rīkojuma prasītājam 2022. gada 28. jūnijā tika noteikts apsūdzētā statuss par viņa kā līdzdalībnieka izdarītajiem nodarījumiem – Rumānijas naudas līdzekļu nelikumīgu iegūšanu, par ko ir piemērojams sods saskaņā ar Rumānijas Kriminālkodeksa 306. pantu. Kā norādījis Eiropas deleģētais prokurors, kas bija atbildīgs par šo lietu Rumānijā, prasītājs laikā no 2018. gada 27. decembra līdz 2021. gada 31. augustam bija iesniedzis *Agencția pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii, Atragere de Investiții și Promovarea Exportului Timișoara* (Timișoaras Mazo un vidējo uzņēmumu aģentūra investīciju piesaistei un eksporta veicināšanai, Rumānija) viltotus, neprecīzus un nepilnīgus dokumentus par sešu uzņēmumu iesniegtajiem projektiem ar mērķi saņemt līdzekļus no Rumānijas valsts budžeta.
- 6 Eiropas Prokuratūras Pastāvīgā palāta Nr. 4 2022. gada 9. decembrī pieņēma apstrīdēto lēmumu, ar kuru tā lietu, kas citstarp attiecās uz prasītāju, nodeva izskatīšanai tiesā un izbeidza lietu daļā, kas bija saistīta ar korupcijas un viltošanas darbībām un neattiecās uz prasītāju.
- 7 Eiropas deleģētais prokurors, kas bija atbildīgs par šo lietu Rumānijā, 2022. gada 19. decembrī pieņēma lēmumu par personas saukšanu pie kriminālatbildības, un prasītājs tika tiesāts *Tribunalul București* (Bukarestes apgabaltiesa, Rumānija) par noziedzīgu nodarījumu, kas saistīts ar līdzekļu nelikumīgu iegūšanu.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 8 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
 - atcelt apstrīdēto lēmumu, kā arī turpmākos aktus;

- attiecīgā gadījumā atzīt par nepieņemjamiem Eiropas Prokuratūras Reglamenta noteikumus, kas ir pretrunā Padomes Regulai (ES) 2017/1939 (2017. gada 12. oktobris), ar ko īsteno ciešāku sadarbību Eiropas Prokuratūras (EPPO) izveidei (OV 2017, L 283, 1. lpp.).
- 9 Iebildē par nepieņemamību izvirzītie Eiropas Prokuratūras prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepieņemamu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 10 Atbildē uz iebildi par nepieņemamību izvirzītie prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt Eiropas Prokuratūras izvirzīto iebildi par nepieņemamību;
 - pakārtoti – atlikt lēmuma pieņemšanu līdz brīdim, kad lietā tiks pieņemts nolēmums pēc būtības.

Juridiskais pamatojums

- 11 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 130. panta 1. un 7. punktam, ja atbildētājs to prasa, Vispārējā tiesa var lemt par prasības nepieņemamību vai par savu kompetenci, neaplūkojot lietu pēc būtības. Šajā lietā, tā kā Eiropas Prokuratūra ir lūgusi lemt par prasības nepieņemamību, Vispārējā tiesa, uzskatot, ka lietas materiāli sniedz tai pietiekamu informāciju, nolēmj izskatīt šo lūgumu, neveicot tālākas procesuālās darbības.
- 12 Eiropas Prokuratūra ir izvirzījusi trīs nepieņemamības pamatus. Pirmkārt, tā apgalvo, ka Vispārējai tiesai nav kompetences lemt par prasījumiem atcelt apstrīdēto lēmumu, jo LESD 263. pants šajā lietā nav piemērojams tās procesuālajiem aktiem. Otrkārt, tā apgalvo, ka prasītājam nav tiesību celt prasību. Treškārt, tās skatījumā, tā kā pamatprasība ir nepieņemama, prasītāja saskaņā ar LESD 277. pantu izvirzītā iebilde par prettiesiskumu ir jānoraida kā nepieņemama.
- 13 Par pirmo nepieņemamības pamatu Eiropas Prokuratūra apgalvo, ka šī saskaņā ar LESD 263. pantu celtā prasība ir nepieņemama, jo tiesiskuma pārbaude uz apstrīdēto lēmumu var tikt attiecināta tikai atbilstoši Regulas 2017/1939 42. pantā paredzētajiem nosacījumiem, bet šie nosacījumi šajā lietā nav izpildīti.
- 14 Šajā ziņā Eiropas Prokuratūra apgalvo, ka LESD 263. pants nav piemērojams tās procesuālajiem aktiem. Saskaņā ar LESD 86. panta 3. punktu Regulas 2017/1939 42. pants ir *lex specialis* attiecībā pret LESD 263. pantu. Šajā minētās regulas 42. pantā paredzētā Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu tiesiskuma pārbaudes sistēma esot balstīta uz vairākiem pilāriem, kuri kopā veido sistēmu, kas nodrošina pilnīgu to procesuālo garantiju ievērošanu, kuras noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (turpmāk tekstā – “Harta”).
- 15 Pirmo pilāru veido Regulas 2017/1939 42. panta 1. punkts, atbilstoši kuram to Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu tiesiskuma pārbaude, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, ir kompetento valsts tiesu jurisdikcijā saskaņā ar valsts tiesību aktos izklāstītajām prasībām un procedūrām. Eiropas Prokuratūras ieskatā šīs kompetences piešķiršana valstu tiesām ir tiešas un dabiskas sekas tam, ka Eiropas Prokuratūras izskatītās lietas tiek nodotas

kompetentajām valstu tiesām. Turklāt, no vienas puses, saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu tikai valstu tiesas ir kompetentas vienlaikus piemērot valsts tiesību aktus un Savienības tiesību aktus. No otras puses, Eiropas Prokuratūra, veicot izmeklēšanas un kriminālvajāšanas darbības, piemēro gan Savienības, gan valstu tiesību aktus. Uzticot Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu tiesiskuma pārbaudi valsts tiesai, kuras kompetencē ir piemērot gan valsts, gan Savienības tiesību aktus, tiek garantētas personu, kuru darbības izmeklē Eiropas Prokuratūra, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību. Tādējādi Regulā 2017/1939 esot pieļauta daļēja atkāpe no Savienības tiesību principiem attiecībā uz Eiropas Savienības Tiesas ekskluzīvo kompetenci pārbaudīt Savienības iestāžu, struktūru un aģentūru pieņemtos aktus, kā cita starpā ir norādīts 2018. gada 19. decembra spriedumā *Berlusconi un Fininvest* (C-219/17, EU:C:2018:1023), jo tajā valstu tiesām ir ļauts pārbaudīt Eiropas Prokuratūras aktus un atzīt tos par spēkā neesošiem, ja tie pārkāpj valsts tiesību aktus.

- 16 Eiropas Prokuratūra piebilst, ka gadījumā, ja Eiropas Prokuratūras procesuālais akts, kuru pārbauda valsts tiesa, tiek atzīts par tādu, kas ir pretrunā kādai Savienības tiesību normai, Regulas 2017/1939 42. panta 2. punkta a) apakšpunkts liek valstu tiesām saskaņā ar LESD 267. pantu lūgt sniegt prejudiciālu nolēmumu par minētā akta spēkā esamību. Turklāt Regulas 2017/1939 42. panta 3. punktā ir paredzēta atkāpe no minētā panta 1. punktā iekļautā noteikuma, lai aptvertu visas pārējās situācijas, kurās valstu līmenī var nebūt tiesiskās aizsardzības līdzekļu pret Eiropas Prokuratūras lēmumu izbeigt lietu, un tā ir piemērojama tikai tad, ja tiek lūgta tiesiskuma pārbaude, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem.
- 17 Eiropas Prokuratūra arī precizē, ka Regulas 2017/1939 42. panta 8. punktā minētajā gadījumā attiecībā uz Eiropas Prokuratūras tiesību aktiem, kas nav kvalificējami kā procesuālie akti, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, ir jābūt izpildītiem visiem prasības celšanas nosacījumiem saskaņā ar LESD 263. pantu, lai šī prasība būtu pieņemama.
- 18 Visbeidzot, Eiropas Prokuratūra uzsver sekas – gan attiecībā uz tās darbību, gan Eiropas Savienības Tiesas darbību –, kas rastos, ja būtu pieņemamas atcelšanas prasības, kas celtas par Eiropas Prokuratūras procesuālajiem aktiem, izņemot tos, kas kā atkāpe paredzēti Regulas 2017/1939 42. panta 3. punktā. No vienas puses, aizkavētos Eiropas Prokuratūras veiktās izmeklēšanas darbības, savukārt Eiropas Savienības Tiesa pārvērstos par apelācijas tiesu lielai daļai krimināllietu. No otras puses, minēto atcelšanas prasību atzīšana par pieņemamām būtu pretrunā LESD 86. panta un Regulas 2017/1939 noteikumiem.
- 19 Prasītājs apgalvo, ka viņa prasība ir pieņemama. Viņaprāt, Eiropas Prokuratūras aizstāvētā pieeja ir pretrunā Savienības tiesībām. Regulas 2017/1939 42. pants neatbilstot Hartas 47. panta prasībām par tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu un apdraudot Eiropas Savienības Tiesas jurisdikciju, kas noteikta LES 19. pantā, lai nodrošinātu tiesiskuma ievērošanu Savienības Līgumu interpretācijā un piemērošanā un Savienības tiesību sistēmas autonomijas ievērošanu.
- 20 Pirmām kārtām, prasītājs uzsver, ka tiesiskuma pārbaude ir mehānisms, kas nodrošina, ka tiek ievērotas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu. Efektivitātes princips, kas ir cieši saistīts ar tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību ievērošanu, prasa, lai lietas dalībniekiem būtu pieejami atbilstīgi un efektīvi tiesiskās aizsardzības līdzekļi to tiesību un brīvību aizsardzībai saskaņā ar Savienības tiesībām. To var panākt, vienīgi interpretējot Regulas 2017/1939 42. pantu tā, ka atbilstoši tam fiziskām personām ir ļauts celt atcelšanas prasību Eiropas Savienības Tiesā, prasot Eiropas Prokuratūras lēmumu atcelšanu. Tāpat arī valstu tiesām neesot “kompetences vai spēju konstatēt, ka Eiropas Prokuratūras Pastāvīgās palātas lēmums” ir pretrunā Savienības tiesību aktiem, tāpēc lietas dalībnieku tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību ievērošana ir atkarīga no šo

tiesu vēlmes izmantot prejudiciālo jautājumu uzdošanas mehānismu. Valstu tiesām esot vienīgi kompetence izvērtēt, vai prasītāja izvirzītie prasības pamati rada pietiekamas šaubas par attiecīgā pasākuma spēkā esamību, lai varētu tikt apmierināts prasītāja iesniegtais lūgums lūgt Tiesai prejudiciālu nolēmumu. Līdz ar to lietas dalībnieki nevar brīvi izmantot prejudiciālo nolēmumu procedūru. Valsts tiesas atteikums apmierināt apsūdzētā iesniegto lūgumu pieprasīt prejudiciālu nolēmumu radot lielu risku, ka Savienības tiesības netiks piemērotas vai tiks piemērotas nepareizi.

- 21 Turklāt pastāvēt domstarpības par “apmēru, kādā dažādu dalībvalstu tiesas faktiski izmanto iespēju vērsties Tiesā, lūdzot sniegt prejudiciālu nolēmumu”, un tas varot radīt diskriminējošas situācijas dažādu dalībvalstu valstspiederīgajiem. Prasītāja ieskatā var pieņemt, ka Eiropas deleģēto prokuroru Rumānijā veiktās kriminālvajāšanas ietvaros nenotiek reāla tiesiskuma pārbaude attiecībā uz Eiropas Prokuratūras pieņemtajiem aktiem.
- 22 Prasītājs apgalvo, ka Regulas 2017/1939 42. panta 1. punkts “nepamatoti sadala jurisdikciju”, kas ir Eiropas Savienības Tiesai. Tiesa esot atgādinājusi, ka “tiesiskuma pārbaude dalībvalstīs ir jāveic saskaņā ar Savienības tiesībām un [tās] jurisdikciju [...] nevar apiet vai atcelt ar sekundāro tiesību normām”. Turklāt prasītāja skatījumā vērtēšanās tikai valsts tiesās, lai iegūtu Savienības tiesību piešķirto tiesisko aizsardzību, var novest pie nekonekventas interpretācijas un apdraudēt Savienības tiesiskā regulējuma saskaņotos principus. Viņaprāt, Eiropas Prokuratūras aktu izslēgšana no Savienības tiesu jurisdikcijas nozīmē, ka viņam tiek atņemts tiesiskās aizsardzības līdzeklis, uz kuru viņam ir tiesības saskaņā ar Hartas 47. pantu.
- 23 Otrām kārtām, prasītājs apgalvo, ka LESD 86. panta 2. punktā ietvertā atsauce uz kriminālvajāšanas veikšanu valstu tiesās ir izņēmums, ko Eiropas Prokuratūra var izmantot un kas attiecas tikai uz sprieduma taisīšanas posmu, bet to nevar interpretēt plašā nozīmē un uzskatīt par tādu, kurai būtu tāds tvērums, kas ierobežotu Savienības tiesām piešķirto īpašo jurisdikciju. Prasītājs piebilst, ka no LESD 86. panta 3. punkta burtiskas un teleoloģiskas interpretācijas izriet, ka šajā noteikumā nav nepārprotami paredzēta iespēja atkāpties no Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijas lietās par to aktu tiesiskuma pārbaudi, kurus pieņēmusi Eiropas Prokuratūra, un tajā arī netieši nav paredzēta iespēja ierobežot šo jurisdikciju. Regulas 2017/1939 42. pants esot interpretējams saistībā un apvienojumā ar citiem Savienības noteikumiem un principiem attiecībā uz jurisdikciju, kuros ņemtas vērā tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu.
- 24 Trešām kārtām, prasītājs apgalvo, ka šajā lietā ir izpildīti LESD 263. panta ceturtajā daļā paredzētie atcelšanas prasības pieņemamības nosacījumi. Proti, pirmkārt, apstrīdētajam lēmumam tā rakstura dēļ esot tieša ietekme uz prasītāja juridisko situāciju, otrkārt, šis lēmums tieši skarot prasītāju un konkrēti ietekmējot viņa juridisko situāciju, treškārt, prasītājam esot leģitīma ieinteresētība panākt minētā lēmuma atcelšanu un, ceturtkārt, ir ievērots divu mēnešu termiņš prasības celšanai par apstrīdēto lēmumu.
- 25 Vispirms jāatgādina, ka likumdevēja paredzētais mehānisms Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu pārbaudes nodrošināšanai ir *sui generis* mehānisms (skat. pēc analogijas rīkojumus, 2022. gada 13. jūnijs, *Mendes de Almeida*/Padome, T-334/21, EU:T:2022:375, 40. punkts, un 2022. gada 25. oktobris, *WO*/Eiropas Prokuratūra, T-603/21, nav publicēts, EU:T:2022:683, 36. punkts). Atbilstīgi Regulas 2017/1939 88. apsvērumam šī mehānisma mērķis ir nodrošināt efektīvus tiesiskās aizsardzības līdzekļus saskaņā ar LES 19. panta 1. punkta otro daļu.

- 26 Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu tiesiskuma pārbaude ir paredzēta Regulas 2017/1939 42. pantā. Konkrētāk, šī panta 1. punktā citstarp ir paredzēts, ka Eiropas Prokuratūras procesuālajiem aktiem, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, piemēro pārbaudi kompetentajās valsts tiesās saskaņā ar valsts tiesību aktos izklāstītajām prasībām un procedūrām. Tā paša panta 2. punktā ir noteikts, ka Tiesai saskaņā ar LESD 267. pantu ir jurisdikcija sniegt prejudiciālus nolēmumus par Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu spēkā esību, ciktāl šāds spēkā esības jautājums kādā no dalībvalsts tiesām ir ierosināts, tiešā veidā pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem, par Savienības tiesību aktu, tostarp Regulas 2017/1939, noteikumu interpretāciju vai spēkā esību un par minētās regulas 22. un 25. panta interpretāciju attiecībā uz jebkuru kolīziju starp Eiropas Prokuratūras un kompetento valsts iestāžu kompetencēm.
- 27 Regulas 2017/1939 42. pantā Savienības tiesas kompetence saskaņā ar LESD 263. pantu ir skaidri noteikta tikai attiecībā uz Eiropas Prokuratūras lēmumiem, kuru mērķis ir izbeigt lietu, ja tie tiek tieši apstrīdēti, pamatojoties uz Savienības tiesību aktiem, kā arī attiecībā uz Eiropas Prokuratūras lēmumiem, kas skar attiecīgo personu tiesības saskaņā ar Regulas 2017/1939 VIII nodaļu, un Eiropas Prokuratūras lēmumiem, kas nav procesuāli akti, piemēram, tādiem, kas attiecas uz tiesībām uz publisku piekļuvi dokumentiem, vai attiecībā uz lēmumu par Eiropas deleģētā prokurora atbrīvošanu no amata, kas pieņemts saskaņā ar regulas 17. panta 3. punktu, vai jebkuru citu administratīva rakstura lēmumu.
- 28 Šajā lietā ir jāuzsver, ka apstrīdētais lēmums, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, ir Eiropas Prokuratūras procesuāls akts, kas nav saistīts ar Regulas 2017/1939 42. panta 3. un 8. punktā minētajiem lēmumiem. Savukārt tā apstrīdētā lēmuma daļa, kas attiecas uz korupcijas un viltošanas darbībām un kurā lieta tika izbeigta, neattiecas uz prasītāju.
- 29 Tādējādi prasītājs uzskata, ka Vispārējai tiesai, pamatojoties uz Regulas 2017/1939 42. panta interpretāciju, ir jāatzīst, ka tai ir kompetence, lai būtu izpildītas prasības, it īpaši attiecībā uz tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu, un lai netiktu apdraudēta Eiropas Savienības Tiesas kompetence nodrošināt tiesiskuma ievērošanu Līgumu interpretācijā un piemērošanā un Savienības tiesību sistēmas autonomijas ievērošanu.
- 30 Par Regulas 2017/1939 42. panta interpretāciju ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru plašas interpretācijas izmantošana ir iespējama tikai tad, ja tā ir saderīga ar attiecīgās tiesību normas tekstu, un pat princips par interpretāciju saskaņā ar augstāka spēka tiesību normu nevar būt pamats interpretācijai *contra legem* (pēc analogijas skat. spriedumus, 2019. gada 19. septembris, *Rayonna prokuratura Lom*, C-467/18, EU:C:2019:765, 61. punkts, un 2020. gada 5. oktobris, *Brown/Komisija*, T-18/19, EU:T:2020:465, 111. punkts).
- 31 Regulas 2017/1939 42. panta 1. un 2. punkta gadījumā nevar apstrīdēt, ka šo noteikumu burtiskā nozīme nebūt nav neskaidra, jo tie piešķir valstu tiesām ekskluzīvu jurisdikciju izskatīt tos Eiropas Prokuratūras procesuālos aktus, ar kuriem ir iecerēts radīt tiesiskas sekas trešām personām, izņemot šā panta 3. punktā paredzētās atkāpes un atsevišķus Eiropas Prokuratūras lēmumus, kas norādīti tā paša panta 8. punktā, un ka Tiesa tikai prejudiciālajā tiesvedībā izvērtē šo aktu spēkā esamību attiecībā pret Savienības tiesību normām, kā arī Regulas 2017/1939 noteikumu interpretāciju vai spēkā esamību.
- 32 Lūdzot Vispārējo tiesu atcelt apstrīdēto lēmumu un līdz ar to atzīt savu jurisdikciju, pamatojoties uz Regulas 2017/1939 42. panta interpretāciju attiecībā uz tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību, prasītājs piedāvā veikt interpretāciju *contra legem*, tādēļ tas nav pieņemami.

- 33 Šajā situācijā ir jāprecizē – pieņemot, ka prasītājs nav vienīgi lūdzis plaši interpretēt Regulas 2017/1939 42. pantu, lai varētu apgalvot, ka Vispārējai tiesai ir jurisdikcija šajā lietā, un ka viņš vēlas apstrīdēto lēmumu apstrīdēt, izvirzot iebildi par prettiesiskumu, apstrīdēdams minētā panta spēkā esamību, ievērojot LES 19. pantu, ir jānorāda, ka, tā kā Vispārējai tiesai nav jurisdikcijas izskatīt pamatprasību, šāds apstrīdējums nav pieņemams.
- 34 Vispārīgi runājot, attiecībā uz efektīvas tiesību aizsardzības tiesā prasībām ir lietderīgi norādīt, ka saistībā ar Regulā 2017/1939 paredzēto tiesiskuma pārbaudi Tiesai saskaņā ar LESD 267. pantu ir jurisdikcija izskatīt jautājumus par Eiropas Prokuratūras procesuālo aktu un Savienības tiesību normu, tostarp minētās regulas, interpretāciju un spēkā esamību, kā tas ir apstiprināts šīs regulas 42. panta 2. punktā.
- 35 Šajā lietā jānorāda, ka prasītājs principā var kompetentajās valsts tiesās apstrīdēt Eiropas Prokuratūras procesuālos aktus, kas minēti Regulas 2017/1939 42. panta 1. punktā, un viņš var šajā kontekstā izvirzīt iebildi par to prettiesiskumu. Tiesai, ja valsts tiesa to lūgs, būs jālemj par minētā 42. panta spēkā esamību, kā arī attiecīgā gadījumā par Eiropas Prokuratūras Reglamenta spēkā esamību, ievērojot Regulu 2017/1939 un citas Savienības tiesību normas, uz kurām prasītājs būs atsaucies savā prasības pieteikumā.
- 36 Nemot vērā iepriekš minēto, ir jāapmierina Eiropas Prokuratūras izvirzītais pirmais nepieņemamības pamats un līdz ar to arī Eiropas Prokuratūras izvirzītā iebilde par nepieņemamību un tādējādi jānoraida šī prasība, pamatojoties uz Vispārējās tiesas jurisdikcijas to izskatīt neesamību un nepieņemot nekādu nolēmumu par prasījumiem, kas saistīti ar tiem Eiropas Prokuratūras Reglamenta noteikumiem, kuri attiecas uz lietas būtību.
- 37 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 144. panta 3. punktam, ja atbildētājs iesniedz minētā Reglamenta 130. panta 1. punktā paredzēto iebildi par nepieņemamību vai kompetences neesamību, lēmums par pieteikumu par iestāšanos lietā tiek pieņemts tikai pēc tam, kad šī iebilde tiek noraidīta vai lēmuma pieņemšana par to tiek atlikta līdz galīgā nolēmuma pieņemšanai. Turklāt saskaņā ar tā paša Reglamenta 142. panta 2. punktu iestāšanās lietā zaudē savu priekšmetu tostarp tad, ja prasības pieteikums tiek atzīts par nepieņemamu. Šajā lietā, tā kā prasība tiek pilnībā noraidīta Vispārējās tiesas kompetences neesamības dēļ, nav jālemj par Eiropas Savienības Padomes, Eiropas Komisijas un Eiropas Parlamenta pieteikumiem par iestāšanos lietā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 38 Saskaņā ar Reglamenta 134. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, viņam ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Eiropas Prokuratūras tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem, izņemot tos, kas ir saistīti ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.
- 39 Atbilstoši Reglamenta 144. panta 10. punktam, ja tiesvedība pamatlietā tiek izbeigta, pirms ir pieņemts lēmums par pieteikumu par iestāšanos lietā, pieteikuma par iestāšanos lietā iesniedzējs un puses sedz pašas savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumu par iestāšanos lietā. Līdz ar to prasītājs, Eiropas Prokuratūra, Padome, Komisija un Parlaments katrs pats sedz savus tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (desmitā palāta)

izdod rīkojumu:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) **Nav jālemj par Eiropas Savienības Padomes, Eiropas Komisijas un Eiropas Parlamenta iesniegtajiem pieteikumiem par iestāšanos lietā.**
- 3) ***Victor-Constantin Stan* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Prokuratūras tiesāšanās izdevumus, izņemot tos, kas saistīti ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.**
- 4) ***V.-C. Stan*, Eiropas Prokuratūra, Padome, Komisija un Parlaments sedz paši savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.**

Luksemburgā, 2023. gada 15. decembrī

Sekretārs
V. Di Bucci

Priekšsēdētājs
O. Porchia